

KOLEGAMENTO CH
Rocca di Papa 17. júna 2017

„Daj do pohybu lásku“

(DVD 2356M, 58 min.)

Pracovný preklad Zora K., Hana P.

1. OTVORENIE A POZDRAVY	2
2. LOPPIANO - ŠKOLA LORETO: POĎME DO ŠKOLY... CELÁ RODINA	3
3. TÝŽDEŇ ZA ZJEDNOTENÝ SVET – MY SME ŽIVOT, ODVAHA, MIER	4
4. RUN4UNITY: SVETOVÁ ŠTAFETA ZA JEDNOTU 2017	5
5. MAĎARSKO, ÓZD: VYKORENIŤ STEREOTYPY	7
6. UNIVERZITNÝ INŠTITÚT SOPHIA: BILANCIA A NOVÉ NÁVRHY	8
7. KRÁČAŤ SPOLOČNE – KRESŤANIA NA CESTE K JEDNOTE	9
8. TALIANSKO, BASMA A TATIANA: NAJPRV CUDZINKY, POTOM SESTY	11
9. ROZHOVOR S MARIOU VOCE (EMMAUS)	13
10. MARCO TECILLA, PRVÝ FOKOLARÍN – ŽIVOT PLNÝ SVETLA A RADIKÁLNOSTI	14
11. CHIARA LUBICHOVÁ: DAJ DO POHYBU LÁSKU	16
12. ZÁVER	16

1. OTVORENIE A POZDRAVY

Patrik Hrmo: Dobrý večer a dobrý deň tu z Rocca di Papa! Tešíme sa, že môžeme prežiť toto kolegamento spoločne s vami.

Zdravíme vás, prítomných tu v sále a všetkých, ktorí nás sledujete prostredníctvom internetu, v malých či veľkých skupinách, alebo jednotlivo. Volám sa Patrik, som zo Slovenska a som seminarista. V tomto období si robím skúsenosť komunitného života spolu s inými seminaristami a kňazmi z rôznych častí sveta.

Maria Laura Apostolo: Ja som Maria Laura, mám 17 rokov a som z južného Talianska. Práve som skončila 4. ročník na vedeckom lýceu a pripravujem sa na skúšky na univerzitu, lebo mojím snom je stať sa lekárkou.

Carlotta Raimondo: Ešte raz ciao všetkým a vitajte v tejto sále, ktorá sa otvorila na celý svet! Volám sa Carlotta, mám 23 rokov, som z južného Talianska, ale už 5 rokov žijem v Miláne, kde študujem dramatické umenie.

Luigi Muraca: Ja som Luigi, mám 16 rokov, žijem a študujem blízko Ríma. Pozdravujem všetky komunity i tých, čo nás sledujú na celom svete. Prosím, pošlite nám vaše pripomienky, alebo dojmy na adresy: collegamentoch@focolare.org, WhastApp, číslo +393428730175 alebo cez Facebook na stránku Kolegamenta CH.

Práve sme dostali pozdravy z Patagónie a hovoria, že aj napriek snehu, dažďu a zime sú tu s nami. Alebo krátko pred vysielaním sme dostali toto krátke video s pozdravmi našich priateľov z Portorika.

Mladík: *Ciao! Pozdravujeme vás z Portorika! Sme tu asi dvadsiati, ktorí sme sa streteli po Mariapoli .... Ciaooo! Sempre uno!*

Luigi: Srdečne ďakujeme našim priateľom z Portorika, a spojíme sa s druhou komunitou, ktorá nás sleduje z Loppiano, v Toskánsku, z prvej citadely Hnutia fokoláre. Je tam za nás Andrea. Ciao Andrea, počuješ ma?

Andrea Cardinali: Ciao Rocca di Papa, pozdravuje vás Loppiano! V týchto dňoch vládne v citadele radostná atmosféra a to z prítomnosti Emmaus, Jesúsa a niektorých členov Centra Diela. Vidíte, že teraz mám po mojom boku Jesúsa, ktorému odovzdám slovo, aby vás pozdravil.

Jesús Morán: Ciao! Ako vidíte, sme tu spoločne s Emmaus a niekoľkými z Centra Diela, na niekoľkodňovom pobyte tu v Loppiane, je to intenzívny týždeň s teplotami na umretie! Ale sme veľmi radi, že sme sa tu mohli potešiť s tohto mestečka na vrchu, ktorým je Loppiano. Ďakujem, ciao, ciao!

Andrea: Ďakujeme, Jesús.

2. LOPPIANO - ŠKOLA LORETO: POĎME DO ŠKOLY... CELÁ RODINA

Andrea: Nakoľko sme v Loppiane, chceli by sme vám trochu predstaviť túto citadelu. Ako vidíte, vedľa mňa je niekoľko rodín z rôznych častí sveta, ktoré tu v Loppiane prežívajú osobitnú skúsenosť na škole pre rodiny, je to Škola Loreto. Pozrime sa teraz na krátky zostrih.

Nathalie, Filipíny: *Minulého roku mi len tak hovorí: Čo by si povedala, keby sme šli na jeden rok do Školy Loreto? Hovorím: "Áno, jasné!"*

Eugene, Filipíny: *Prichádzajú sem rodiny z celého sveta, aby si tu urobili skúsenosť ako manželia. Preto sme si pomysleli, že by bolo dobré sem prísť!*

Pre mňa je najťažšou vecou prehĺbenie vzťahu medzi nami: o čo viac času spolu strávime, o to viacej sa poznávame, a to viac to potom škripe. Ako to? Čo sa deje? Myslel som si, že ju poznám dobre...

Nathalie, Filipíny: *V určitej chvíli vznikol medzi nami konflikt, lebo on chcel ísť stále niekam von a robiť veci pre druhých. A ja som zase cítili: „Dobre, ale čo naša rodina?“*

Eugene: *Tu nám ľudia, rodiny, komunita pomáhajú, aby sme pochopili, o čo ide, ako vyriešiť rodinné ťažkosti ako sú tieto.*

Paul, Veľká Británia: *Opustili sme Londýn s úmyslom zažiť opravdivú skúsenosť ako rodina, prísť do Loppiana a preveriť si, či dokážeme žiť ako komunita i spolu ako rodina v zmysle výchovy detí...*

Elisangela, Veľká Británia: *Osobitne si ceníme spiritualitu Loppiana, lebo spiritualita je to, čo udržiava živým toto miesto, a robí ho takým osobitným: spiritualita, voľba milovať sa navzájom, prekonávať ťažkosti. Toto sme tu našli, lebo na svete neexistuje miesto, kde by neboli ťažkosti.*

Paul: *V podstate ako Nové rodiny máme príležitosť podeliť sa s pohľadom na život v komunite i s hodnotami tejto komunity.*

Van, Vietnam: *Veľmi ma prekvapila rozdielna klíma, jedlo, jazyky, kultúra...*

Dokonca aj výchova je celkom iná, než u nás vo Vietname. Na každej lekcii sa naučíme mnoho nových vecí a to nám pomáha lepšie vychovávať naše deti. Vychovávame ich podľa vietnamskej kultúry, ale aj podľa západnej kultúry. Prepájame tieto dve kultúry, aby sme našli najlepší spôsob výchovy.

Chau, Vietnam: *Keď som tu v Loppiane našiel novú prácu, bola to pre mňa výzva.*

Môj plat nebol dostatočný na zabezpečenie celej rodiny, aby deti mohli chodiť do školy. Pomohli nám druhí: komunita, naša rodina, priatelia. Som veľmi vďačný všetkým za túto pomoc!

Grigorii, Rusko: *Rozhodnutie prísť sem nebolo veľmi jednoduché. Bolo treba vyriešiť množstvo praktických vecí, na prvom mieste záväzky k zamestnaniu, ako nechať byť, ako povedať rodičom, príbuzným, priateľom, že odchádzame... A ďalším dôležitým okamihom, hotovým zázrakom bolo vybavenie našich dokladov.*

Juliia, Rusko: *Áno, bol to skutočne zázrak dostať v Rusku vízum na jeden rok, hlavne pre deti! Nechcem tvrdiť, že tu sú všetci svätí, ale toto je miesto, kde sa skutočne všetci snažia milovať sa. To bola prvá vec, ktorá sa hlboko dotkla našich sŕdc a držala nás celý rok.*

Grigorii, Rusko: *Ďalšia dôležitá vec je otvorenosť a s touto otvorenosťou sa chceme podeliť s našimi priateľmi na Sibíri, v Rusku. Teraz môžeme povedať, že žiť v láske a jednote je fakt možné.*

Eugene: *Ak sa vrátíme na Filipíny, môžeme si predstaviť, že to bude ťažké...*

Nathalie, Filipíny: *Myslím ale, že vedomie, že sme sa spoločne rozhodli takto žiť, mať v živote Boha na prvom mieste, to zmení veci. A medzi nami, uvedomujem si, že sme v uplynulých mesiacoch dozreli hlavne v snahe začínať stále odznova. Keď sa pohádame, netrvá to tak dlho, ako predtým. Dnes je jednoduchšie povedať si „začnime odznova, prepáč, začnime odznova!“*

Marzia, Loppiano: *Bolo to v novembri 1975. Boli sme tu malá skupinka talianskych rodín a tiež jedna rodina zo zahraničia. A Chiara nás prišla pozdraviť s veľkou radosťou, veľkodušne a srdečne. Povedala: „Videla som rodinu rodín Božích detí!“, bolo to prorocké, lebo vtedy nás bolo zopár, ale v nasledujúcich rokoch sa pridávali ďalší a ďalší, a tak v roku 1982 Chiara tu založila školu pre rodiny.*

Grafika:

Od roku 1982 prežili tisícky rodín z celého sveta určitý čas v Škole Loreto v Loppiane.

Carlotta: *Ďakujeme týmto rodinám, že nám porozprávali svoje príbehy. A na Loppiano sa napojíme neskôr.*

3. TÝŽDEŇ ZA ZJEDNOTENÝ SVET – MY SME ŽIVOT, ODVAHA, MIER

Carlotta: *Prejdime teraz k ďalšej správe, ktorej protagonistami bola Mládež za zjednotený svet, osobitne v Týždni za zjednotený svet. Bol to týždeň na začiatku mája, počas ktorého deti a mládež rôznymi svojimi činnosťami a udalosťami zviditeľňovali bratstvo.*

Luigi: *Tohto roku sa otvorenie Týždňa za zjednotený svet konalo 1. mája v Loppiane. Bolo nás tam 3.500 z celého Talianska tiež z kontinentov. Hovorili sme o mieri skúsenosťami mládeže, umelcami i rôzne náboženské a politické authority.*

Carlotta: *Pozvali sme tam osobitne Giusi Nicolinióvu, bývalú starostku z Lampedusy, na tomto maličkom ostrove na juhu Talianska, kde sa každý rok vylodia desiatky tisíce emigrantov z dôvodu vojny alebo chudoby.*

Pozrime sa spoločne na časť jej príhovoru pre nás.

(flashmob)

Giusi Nicoliniová, starostka Lampedusy, cena UNESCO za mír: A kdyby to opravdu byla loď z Lybie s lidmi, ženami, muži a dětmi, těhotnými ženami, uprostřed moře. Není třeba, aby Ti někdo další vysvětloval důvody těchto cest. Poku pokud vloží své vlastní děti do gumového člunu, musí být naprosto zoufalý, nemůže mít jinou cestu než útěk. Všichni mají právo být zachráněni v moři a řekněme si, že život v Lampeduse není pro tamní obyvatele lehký.

Dnes jsem nastínil něco jako most mezi Lampedusou a Loppianem. Ten, který je i dnes utopíí pro všechny ostatní: solidární ekonomie, žít společně v jednotě, takže všichni musíme bojovat a vyzbrojit se návrhy, s modely rozšířeného přijetí. Společně to můžeme zvládnout. Protože mír se totiž buduje malými každodenními skutky. My musíme dovést budoucnost tam, kam chceme my, a my chceme, aby to byla budoucnost spravedlivá pro všechny.

Píseň:

Ritornerà il coraggio / ritroveremo pace / pace in nome dell'amore e della libertà / la pace per ritornare a dare un senso a questa umanità /

Siamo noi la vita / siamo noi il coraggio / siamo noi la pace

Vrátí se odvaha/zase najdeme mír/mír ve jménu lásky a svobody/mír, abychom znovu dali tomuto lidstvu smysl/

Jsme život/jsme odvaha/jsme mír

4. RUN4UNITY: SVETOVÁ ŠTAFETA ZA JEDNOTU 2017

Luigi: V rámci Týždňa za zjednotený svet sa konala ďalšia zaujímavá iniciatíva, Beh za jednotu / RunForUnity: každoročná štafeta v duchu jednoty a mieru. V roku 2017 sa konala v 110 mestách, od Oceánie až po Ameriku, a pritiahla tisícky mladých. Pozrime sa, ako to prebiehalo v 4 krajinách.

Speaker: *Stavět mosty, přinášet mír tam, kde je silné rozdělení, ale i svědčit o jednotě v kulturní, sociální a náboženské různosti, ocenit každé svědectví o vybudovaném bratrství, to jsou společné znaky 4. Cyklu Run4unity, o kterém vám povíme v této rychlé cestě kolem světa.*

Grafika: Nuova Caledonia

Speaker: *Země slova, země sdílení – to je motto Nové Kaledonie, ostrova ležícího asi 1500 km východně od australského pobřeží. V zemi je bohatá etnická a kulturní různorodost, lidé spolu mírumilovně žijí, v poslední však době také okamžiky napětí. Obzvláště kmen, který se jmenuje Saint Luis.*

Děvče: *Zorganizovali jsme setkání v Saint Luis. V poslední době dochází k potyčkám s pořádkovými silami. Střílelo se, bohužel byli i mrtví. Proto jsme si řekli, že uspořádáme Run4unity právě v tomto místě.*

Děvče: *Bylo nás 80. Hráli jsme hry, velmi jsme se bavili. Zapojili se všichni, od nejmenších po největší. V poledne jsme se zastavili na time-out a prosili jsme za mír. Pak jsme vypustili do nebe balónky. Na závěr bylo občerstvení pro všechny.*

Na konci nás navštívil zodpovědný ze Saint Lui, který řekl, že naše víra nám dala zvítězit nad strachem a zrealizovat naplno náš plán. Děkujeme vám všem !

Gruppo: Ciao!

Grafika: Malesia

Chlapec: My, děti a mládež za sjednocený svět v Penangu v Malajsii, jsme zorganizovali letos naše první Run4Unity.

Dívka: Rozhodli jsme se, že připravíme "Trasu jednoty" tak, aby se mohli zapojit lidé různého věku – mladí i staří. Bylo nás 1200 účastníků z různých etnických, kulturních a náboženských skupin.

Reverend Deacon Lazarus Johnatham: Je zajímavé, že organizátorem, hlavními organizátory nebyli dospělí, ale mladí lidé a děti z Hnutí fokoláre (...). Mládež je nejen lídrem budoucnosti, ale dneška, současnosti, této chvíle.

Děvče: Jsme moc rádi, že máme podporu z vlády v Penangu, v osobě premiéra, který se zúčastnil.

Diego: Ahoj, jmenuji se Diego. Zdravím všechny, kdo se dívají na collegamento.

Grafika: Guatemala

Lulu: Hola! Jmenuji se Lulu. Jsme teď v krásném městě Antigua Guatemal, které bylo druhým hlavním městem země. Nápad zrealizovat Run4Unity v Santa Lucia Utatlan vzešel z přání gen 3 a Chlapců a děvčat za jednotu poznat kultury naší země, posílit spojení s našimi otci a rozšířit kulturu míru v celé Guatemale. Zorganizovali jsme různé aktivity za podpory starosty a ministerstva školství.

Diego: Rozhodli jsme se pro Run4Unity v Santa Lucie, protože náš magistrát je uznáván jako nejmírumilovnější v zemi. Zdálo se nám důležité pracovat s nimi, abychom sdělili guatemalské společnosti, že společně můžeme šířit mír.

Lulu: Soutěže se zúčastnilo asi 800 lidí ze tří etnických skupin: latinové, catcikeles mayove a maya Quiché – děti, mládež a dospělí.

Diego: Byly to čtyři kategorie: 1,2,4 a 6 km dlouhý "rodinný běh", který umožnil se zapojit všem.

Lulu: To, co jsme dostali, bylo vzájemné obdarování různých etnických skupin a naučili jsme se oceňovat práci ve skupině a bratrství všech. Přišli jsme nakonec naší reportáže a doufáme, že se vám líbila.

Diego: Loučíme se s vámi z Atigua Guatemalac se záběry dubu z de la Cruz.

Mexiko:

Noe: Zdravím všechny. Jsem Noé Herrea. Jsme v městě Mexicali – Nová Kalifornie Mexiko. Chceme vám povyprávět, jak se zrodila tato iniciativa Run4unity. Vše se zrodilo kvůli jedinému problému, jedinému motivu, který je pro nás bolestný od našeho narození, a to je tenhle....

Speaker: *Nacházíme se na hranicích mezi Mexikem a Spojenými státy, kde zeď z kovových konstrukcí, ostnatý drát a kontrolní věže rozdělují dvě země. Mladí lidé z Mexicali v Mexiku a Calexico ve Spojených státech se rozhodli přispět a běžet štafetu současně na jedné i druhé straně hranice.*

Grafika: Messico e USA

Děvče: Pro nás mladé lidi je hranice symbolem separace dvou blízkých zemí, USA a Mexika. Je to ale jen symbol, protože my jsme dokázali, že naším spojením, můžeme my přispět k vytvoření bratrství a k vytvoření jedné rodiny.

Speaker: *Dvě skupiny se pak setkaly a pokračovaly ve štafetě společně, spojily vlajky obou zemí s bílými vlajkami jako symbol míru. Místní televize přenášela v přímém přenosu celou událost.*

Chlapec: *Run4unity se mi strašně moc líbil navzdory rozdílů států a zdí, která nás může rozdělovat. Neustále mezi námi bude láska.*

5. MAĎARSKO, ÓZD: VYKORENĚNÍ STEREOTYPY

Maria Laura: Na Run4unity sme videli, že my vieme byť protagonistami zmeny, zmeny, aká sa stala v Maďarsku. Umožňuje nám to vytvárať okamihy kontaktov medzi rôznymi kultúrami a etnikami, ktoré sú často medzi sebou v konflikte.

Patrik: V Maďarsku tento projekt trvá už dva roky. Pozrime sa, o čo ide.

Silvia Scatragli, Olasz fokolarínka: *Pustili sme sa do spolupráce so školou, s riaditeľkou, učiteľmi a študentmi a prežiť spoločne jeden deň, naprieč generáciám, pri spoločnom stole, hrami, zábavou, ďakovali sme jeden druhému, aby vyniklo, aké krásne je byť spolu.*

Začali sme akciu s názvom: "Každému dieťaťu tenisky", a v priebeh dňa sme mali príležitosť radostným spôsobom rozdeliť to, čo sme zozbierali.

Kocska Ágnes, riaditeľka školy: *Tu, v tomto malom mestečku na severe Maďarska, v jednej školskej triede v meste Ózd, sa zišli tí, čo prišli z Budapešti, z Ózdu, s miestnymi Talianmi i ľuďmi iných národností.*

Fábri Péter, študent psychológie: *Keď idem na trochu náročnejšie miesta, napríklad pomôcť deťom na tábor, sú to pre mňa príležitosti nebyť zameraný na seba, ale venovať sa druhým...*

Fónagy Gáborné Erzsó, komunita Fokoláre v Ózd: *Vždy sa teším na tieto chvíle, na tieto spoločné stretnutia, dá sa hovoriť o našich problémoch, ťažkostiach, podeliť sa s bolesťami... môžeš hovoriť o všetkom.*

Marittyák Pálné Zsuzsi, komunita Fokoláre v Ózd: *Pani Ági ma pozvala na festival rodín; výborne som sa tam cítila, dostala som akoby misiu, podnet: byť a zostať s nimi.*

Kocska Ágnes, riaditeľka školy: *Podporovať a budovať komunitu je hlavnou úlohou vzdelávania, nie je možné vyučovať a vychovávať, ak s nimi nemáš osobný vzťah. Väčšina našich detí žije vo veľmi uzavretej spoločnosti, väčšina z nich pochádza z rómskych rodín, rodín, ktoré žijú skôr medzi sebou než v kontakte s ostatnými. A v takých rodinných okamihoch, ako sú tieto dnes, sa deti uvoľnia, a potom je jednoduchšie nadviazať kontakt s ich rodinami, sú to veľmi dôležité okamihy.*

Silvia Scatragli, Olasz fokolarínka: *Vieme, že pre mnohých má vzťah s Rómami prevažne negatívny charakter a to sa nedá zmazať. Zároveň ale naša výzva je zachytiť aj maličké dobro, trochu nádeje, maličké semienko, lebo práve v semienku je nádej na život, nie v strome. Sme si vedomí i vidíme, že problémy nevyriešime, to vieme veľmi dobre, ale tiež chceme otvoriť nové cesty.*

Fábri Péter, študent psychológie: *Skutočne je možné vytrhnúť zo seba určité stereotypy, tak zakorenené v nás, vzťah Rómov a Maďarov a to len osobnou živou skúsenosťou... veľmi pravdepodobne žijú životom ako ich rodičia, i tu je naša zodpovednosť a úloha, predstaviť im alternatívu a to len prostredníctvom osobných kontaktov.*

Silvia Scatragli, Olasz fokolarínka: *Skutočne vidíme, čo znamená byť ako bratia, žiť ako bratia; pri týchto príležitostiach môžeme zakúsiť toto bratstvo. S nimi je všetko spontánne, stačí len milovať, a oni si lásku hneď všimnú; my sme často komplikovaní, oni hovoria priamo zo srdca.*

Maria Laura: *Ďakujeme našim z mesta Ózd, oboznámili nás o jednom nádhernom projekte integrácie a jednoty.*

6. UNIVERZITNÝ INŠTITÚT SOPHIA: BILANCIA A NOVÉ NÁVRHY

Patrik: *Ak chceme mať nový svet, potrebujeme nových ľudí, mladých, ktorí by sa formovali podľa nového prístupu k skutočnosti.. A práve preto chceme lepšie poznať Univerzitný inštitút Sophia, so sídlom v Loppiano, miesto štúdia a života, interdisciplinárnej formácie.*

Piero Codà: *Sophia slaví 10. výročí svého založení. Prošlo jí 400 studentů. Bylo napsáno více než 120 diplomových prací, 15 doktorátů a naši studenti našli významná kvalifikovaná profesní a akademická umístění.*

Constantine Akeibar, Kamerun: *Pracuji pro světový program výživy v rámci Organizace spojených národů a zabývám se finanční analýzou projektů, odůvodnění nákupů na projektové úrovni. Sophia byla výborným místem pro tento cíl: ukázala mi nejen lidský pohled na*

ekonomii, ale mohla jsem studovat i jiné obory, jakými je filosofie, teologie, sociologie a psychologie. Tento víceoborový přehled obohatil mé kompetence i mé technické “know how” v práci a je přínosem pro rozvoj komunity.

Giorgia Salvatori, Itálie: Pracuji v týmu starosty v lokalitě Campi Bisenzio u Florencie. Zabývám se projekty, které jsou zaměřené na to, aby se občané zapojovali do veřejného života a podíleli se na něm. Studovala jsem politologii, mezinárodní vztahy a potom ekonomii a management na Sophii. Sophie mně dala dvě velmi důležité věci: velké schopnosti pro budování vztahů, pro práci ve skupině a schopnost dívat se na věci v širokých souvislostech, protože vedle ekonomie jsem studovala i teologii, sociologii, politiku. A pak – velký objev: občanská ekonomie.

Piero Coda: Po završení desetileté existence přichází nové kroky. Dosavadní vysokoškolský diplom v oboru kultura jednoty se rozvíjí do tří oborů: tři specifické kurzy, mezi kterými bych vyzdvihl obor politické vědy a ekonomie, anglický jazyk za účelem účasti na mezinárodní úrovni, magisterský obor trojiční ontologie se zaměřením na filosofii a teologii. Jsou to obory, které jsou uznané skrze bilaterální dohody různými univerzitami a různými státy. Dále se otvírá odborné centru: Sophia Global Studies se zaměřením na porozumění současné globalizaci lidstva, historie. Dále se otvírají horizonty různých výrazů Díla Mariina s ohledem na společenské vědy, komunikaci, politiku, ekonomika společenství a rodina. Vzniká kvalifikované studijní centrum se zaměřením na rodinu.

7. KRÁČAŤ SPOLOČNE – KREŠŤANIA NA CESTE K JEDNOTE

Patrik: Hoci okolo seba vidím veľa bolestí, jedna vec ma veľmi teší. A táto radosť je v znakoch nádeje, ktoré potvrdzujú, že láska vie prekonať každé ohraničenie.

Jedným z týchto znakov je cesta k jednote kresťanov. Veľmi ma to oslovuje a osobne som bol prítomný na jednom veľkom podujatí: Ekumenický týždeň.

Maria Laura: Ekumenický týždeň sa konal v máji v Castel Gandolfe. Zoznámme sa s ním viac z nasledujúceho dokumentu.

Speaker: Uplynulo 500 rokov od Lutherovej reformy. Mladý nemecký mních vtedy napísal: «Ak zakvitne Božie slovo, potom bude v Cirkvi všetko kvitnúť». Historické udalosti zapríčinili hlboké rozdelenie. Ale Duch Svätý pohol osoby a skupiny k hľadaniu jednoty.

Počas druhej svetovej vojny jedna tridentská dievčina, Chiara Lubichová, spoločne so svojimi priateľkami otvárajú evanjéliu. Rozhodujú sa žiť z neho slovo za slovo. Zo života tejto maličkej skupiny sa rodí revolúcia, ktorá sa časom šíri a vytvára jednotu medzi kresťanmi rôznych cirkví na Západe i Východe.

Grafika: Londýn 16. novembra 1996

Chiara Lubich, Foundress of the Focolare Movement: *Náš dialóg je dialógom života, dialógom ľudu (...) katolíkov, anglikánov, luteránov, reformovaných (...) Faktom je, že Kristus nás spojil a*

urobil z nás jeden ľud (...). Toto je náš ekumenizmus. (...). A lásku nedokáže zastaviť žiadna teologická otázka!

Miriam Weibye, Episcopalian Church, Scotland: *Zúčastnila som sa mnohých medzinárodných konferencií, ale vždy sa sústreďovalo na cirkvi, na inštitúcie. Tu sa hľadá na osobu, hovorí sa o vzájomnej láske. Rôzne hlasy, ktoré tu hovoria sú autentické, hovoria zo srdca.*

Speaker: *Zišlo sa ich okolo 700, pochádzajú zo 42 krajín a patria do 69 cirkví a cirkevných komunít. Prišli na Ekumenický týždeň, ktorý je v poradí 59. v histórii Fokoláre a prebieha od 9. do 13. mája v Castel Gandolfe, neďaleko Ríma.*

Paulette Djengue, Baptist Church, Cameroun: *Máme batožinu plnú predsudkov a tá je ťažká. Musíme prijať rozdiely, ktoré existujú medzi všetkými. Druhého musíme prijať takého ako sa predstavuje a s láskou hľadať spôsoby, aby sme mohli spolu žiť.*

Monaco Efrosin, Orthodox Church, Serbia: *Zaujali ma tri okamihy. Prvým bola modlitba v katakombách; koľko predsudkov máme voči druhým a pritom ani nevieme koľko bohatstva ukrýva táto naša rozdielnosť. Ako druhým bola návšteva hrobu apoštola Pavla, kde sa každý kresťan, nezávisle od svojej denominácie, dojal. A tretím boli liturgické obrady jednotlivých konfesií, kde všetkých akoby zahalovala osobitná radosť.*

Ibrahim Gaid, Coptic Orthodox Church, Egypt: *Keď som sa pripravoval na tento kongres, mal som obavy z toľkého množstva jazykov, obradov, a tiež krajín pôvodu. Ale keď som sem prišiel, našiel som tu prvok, ktorý nás všetkých spájal, lásku. Zakúsili sme tu vzájomnú lásku. Všetci sme boli jedna rodina. Chcem vyznať vďaka Chiare, ona dokáže spojiť ľudí láskou.*

Metropolitan Gennadios Zervos, Orthodox Archbishop of Italy and Malta: *Chiara Lubichová po prvýkrát navštívila sídlo ekumenického patriarchu Konštantinopolu 13. júna 1967. Až do smrti patriarchu Athenagora, Chiara Lubichová uskutočnila 8 ciest a s patriarchom sa stretla 25-krát (...) Athenagoras, Chiara, Pavol VI., je "triáda protagonistov" zmierenia medzi Rímom a Konštantínopolom.*

Speaker: *"Kráčať spoločne" nebol len názov, ale skúsenosť potvrdená radosťou účastníkov vyjadrenou jednak odbornými prednáškami osobností, ktoré obohatili program, až po zaslané pozdravy, ako napríklad od ekumenického patriarchu Bartolomeja I., až po slová biskupa Ríma, pápeža Františka, ktorý všetkých povzbudil pokračovať na spoločnej ceste jednoty».*

P. José Francisco Salazar Vasquez, Anglican Church, Venezuela: *Opravdivý ekumenizmus je možný, ak odložíme nabok svoje "ja". Najdôležitejší odkaz, ktorý môžem priniesť do svojej krajiny je, že zmieriť sa dokážeme len v Kristovi. Dozrieva vo mne myšlienka usporiadať latinsko-americký kongres, kde by sme boli tým prorockým hlasom lásky a zmierenia, po ktorom tak túžime.*

Bishop em. Christian Krause, former President Lutheran Federation, Germany: *Tieto dni ma obohatili stretnutím s mnohými ľuďmi z toľkých rozmanitých krajín a cirkví a tiež toto nádherné*

spoločenstvo v Kristovi. Usilovať sa o jednotu, o porozumenie, komunikáciu, otvárať stále nové priestory na konanie Ducha Svätého: v tom je veľká sila Fokoláre.

Grafika: Tlačová konferencia (Castel Gandolfo), 12. mája 2017

Maria Voce Emmaus: *Je isté, že to dosiahneme, pretože je to túžba Boha. Boh chce, aby celé ľudstvo bolo rodinou bratov a sestier, zaiste praje si to, preto sa to nemôže neuskutočniť. Nevie, či sa nám to podarí dosiahnuť úplne už v tomto storočí, ale nie je dôležité uskutočniť to v tomto storočí, dôležité je, aby sa to uskutočnilo a aby sme konali kroky, ktoré od nás chce Boh.*

Patrik: Teraz odovzdáme slovo do Loppiana...

Luigi: Zatiaľ, čo pripravujú spojenie do Loppiana, prečítame vám niekoľko pozdravov, ktoré nám práve prišli z celého sveta. Prvý prišiel z Hondurasu. Prečítam vám ho po španielsky: "Saludos desde Tegucigalpa, Honduras!"

Carlotta: Aj z Afriky: "Pozdravujeme z Burundi a sledujeme vás s veľkou radosťou!"

Luigi: Potom z Angoly, kde píšú: "Aj my, komunita v Angole sme napojení na všetkých vás v Centre Mariapoli. Veľkú jednotu!"

Carlotta: A tiež z Albánska: "Pozdravujeme z Tirany, je nás asi 40, čo sledujeme toto kolegamento. Je to úžasné!"

8. TALIANSKO, BASMA A TATIANA: NAJPRV CUDZINKY, POTOM SESTY

Maria Laura: Máme nejaké technické ťažkosti s pripojením Loppiana. Porozprávam vám svoju osobnú skúsenosť. V Hnutí sa často hovorí o jednote a ja sama, v našom meste prežívam krásnu skúsenosť s jednou moslimskou rodinou, máme sa skutočne radi, veľmi radi.

Podobne aj Basma a Tatiana z Latiny, majú podobnú skúsenosť. Zoznámme sa s nimi.

Basma: *Volám sa Basma, pochádzam z Tuniska a som moslimka.*

Tatiana: *Ja som Tatiana, som Talianka a kresťanka. On je Amed, Amed je synom Basmy; toto je Miriam jedna z mojich dcér. (...) Basmu som stretla pred školou, lebo naše deti chodia do tej istej školy.*

Basma: *Ona prešla a asi si pomyslela: chudina, táto mama sa s nikým nezhovára. A tak jedného dňa mi hovorí: "Počujte, vy hovoríte po taliansky?", povedala som jej: „Áno, hovorím dosť po taliansky“. Od tej chvíle sa pomaly začalo rodiť medzi nami priateľstvo. Jedného dňa ma pozvala domov, a tak som išla a hovorím: „Nech Boh žehná túto rodinu, majú 6 detí a čakajú ďalšie... a ešte čakajú ďalšie“. Po návrate domov hovorím manželovi: „Počuj, Ben, tá rodina je taká a taká... Tatiana má rada cous cous"; on na to: „Basma, pripravme cous cous a prinesieme im ho domov.“ Takto sme ich pripripravili, priniesol im ho Ben... zaklopal na dvere. Keď uvidela Benu, hovorí: „Ben, ďakujeme, vďaka!“ Hneď mi telefonovala a hovorí:*

„Basma, až sa mi chce plakať, prečo si sa obťažovala?“ A tak jej hovorím: pozri, Tatiana, urobil to skutočne z celého srdca, lebo vo vašej rodine našiel pravých kresťanov, ktorí veria v Boha, modlia sa ako my, máme mnoho spoločných bodov“, nie?

Tatiana: Áno, áno, správne.

Basma: nikto neoddelí kresťanov od moslimov, nikdy.

Tatiana: Od Basmy som sa naučila ďakovať Bohu v každej chvíli, v dobrom i zlom – abdulalla.

Basma: Skvele, Tatiana! Vieš po arabsky!

Ja som od Tatiany poznala zase Božiu Providenciu, vždy, s každou vecou sa treba podeliť s bratmi a sestrami. (...) 13. marca o 2. hod. ráno sa Ben zobudil a hovorí mi: „Basma neviem pohnúť ani rukou, ani nohou.“ Zavolali sme pohotovosť, zavolali sme Tatianu...

Tatiana: Bena odviezli do nemocnice, boli to hrozné chvíle, lebo Ben dostal mozgovú porážku. Bolo to veľmi vážne a nedarilo sa im stabilizovať jeho situáciu. Basma bola skutočne zúfalá. Nevedela som, ako jej pomôcť, nevedela som iné, než spolu s ňou prijímať túto bolesť, iba to, a ešte viac sme sa v tých chvíľach cítili ako sestry. Boli to ťažké dni...

Basma: ťažké...

Tatiana: Áno, ťažké, lebo Benov stav sa stále zhoršoval.

Basma: Ešte predtým, než sa Benova situácia zhoršila, Tatiana ho raz prišla navštíviť - Tatiana chodí každý deň a odprevadí ma do nemocnice, potom ma tam nechá a potom sa po mňa vráti, stále. – A vtedy jej Ben povedal: „Počuj, zverujem ti Basmu, Osamu a Ameda“.

Tatiana: Bol tam aj môj manžel Paolo, je lekár a pracuje v nemocnici. Až jedného dňa večer mi Paolo hovorí: „Tatiana, utekaj, Ben zomiera. Ako Basmina sestra som tam s ním mohla byť a zveriť ho Bohu, teda byť s ním v tých posledných chvíľach. Potom Ben zomrel. Otvorila sa priepasť veľkej bolesti. Basme nechutilo jesť, nedokázala nič urobiť; pomohla jej len láska k svojim vynikajúcim deťom.

Basma: Až kým neprišla práca, som smutná ale i pokojná súčasne. Som pokojná, lebo mám prácu a tou užívám naše deti. Zavolala ma Tatiana a hovorí mi: „Ako sa máš?“ Všetko v poriadku, ale mám správu...“ „Našla si si prácu...?“ Hovorím: „Áno, našla som si prácu, ale do fabriky chodím o 4-tej ráno.“ A ona: „Basma, nerob si starosti, odprevadím ťa, odprevadím ťa ja, žiaden strach.“ A v tej chvíli začala veľká reťaz... nemôžem povedať, že kresťanského priateľstva, stále skôr poviem bratov a sestier kresťanov. Totiž každý deň ma príde niekto odprevadiť; dokonca i ja sa snažím v zamestnaní milovať všetkých, a teraz ma už títo moji bratia a sestry nemusia chodiť odprevádzať do práce. Už ma teraz stále zvezú moje kolegyne. Naučila som sa jednu vetu, ktorú často opakujú moji bratia a sestry kresťania: „Tam, kde nenájdeš lásku, prines lásku a dostaneš lásku.“ Správe, nie? „Tak kde nenájdeš lásku ...

Basma: prines lásku... Spoločne: a dostaneš lásku.

Patrik: Grazie Basma e Tatiana!

9. ROZHOVOR S MARIOU VOCE (EMMAUS)

Patrik: „Urobiť krok, ktorý od nás Boh chce dnes...“, povedala Emmaus novinárom počas Týždňa za zjednotený svet. Páči sa mi táto veta. Teraz sa znova napojíme na Loppiano a požiadame o slovo práce ju.

Andrea: Áno, sme tu spolu s Emmaus.

Emmaus, v predchádzajúcich dňoch sme videli niekoľko záberov s pápežom Františkom, osobitne 3. júna, keď počas veľkého zhromaždenia Medzinárodného katolíckeho charismatického hnutia na Štadióne Circo Massimo, kde ťa pápež na veľké prekvapenie vzal za ruku a takto spoločne ste vyšli von. Čo sa udialo v tej chvíli?

Emmaus: *Především velká radost, nečekaná radost, protože jsem tam seděla mezi kardinály a nenapadlo by mě, že papež při odchodu z podia vezme zrovna mě, absolutně mě to nenapadlo a nečekala jsem to. Ale i veliký pocit zodpovědnosti, protože jsem vnímala, že s tím pohledem lásky se papež obracel na mě jako osobu, byl láskyplný pohled, kterým se obracel k celému hnutí, pohled, který vyjadřoval lásku ale i důvěru, jistotu, že pracujeme pro stejný cíl: tedy pro jednotu. Toto byl vrcholný zážitek s papežem po celém předchozím období.*

Vloni jsem uzavřeli rok s velkým setkáním Společeně pro Evropu v Mnichově, což byl právě setkání ekumenické. Potom jsem zahájili nový rok Ideálu s Ježíšem opuštěným a řekli jsme si: „Bude to rok dialogů“. A během roku nás mnoho věcí nasměrovalo obzvláště na dialog mezi křesťany. Například: jakmile jsme začali, napadlo nás, že bychom mohli jet do Ottmarignu s celou generální radou. Řekli jsme si: proč do Ottmarignu? Ottmarign je ekumenická citadela, takže v roce, kdy chceme žít dialogy, je pěkné zdůraznit právě toto. Tam v Ottmarignu jsme si uvědomili, že je zapotřebí udělat něco více, něco konkrétního, konkrétní kroky k jednotě křesťanů. Dokonce jsme tam sepsali prohlášení, které jsme poté zaslali všem hlavám církví, spouště církevních a občanských osobností, abychom řekli, že Hnutí fokoláre se nasazuje na této cestě.

Tato cesta nepatří jen Hnutí fokoláre, samozřejmě, všichni víme, že tu byla reforma, 500 výročí reformy evangelické luterské, všichni jsme viděli, že papež jel do Lundu, kde se oba církevní představitelé – katolické a luterské církve – objali a byl to opravdu významný krok dopředu.

Ale i v našem menším měřítku. Například: letos jsem byla pozvána na Maltu, vůbec mě nenapadlo, že bych měla jet na Maltu, ale slavilo se tam 40 let ekumenické komise a chtěli poznat ekumenismus v Hnutí fokoláre. I to bylo znamení. Hovořila jsem o ekumenismu Hnutí fokoláre, přítomní velmi pozorně naslouchali, s velkou úctou.

Zkrátka: *vnímáme, že tento dialog... Řekli jsme si: je to rok dialogů, ale můžeme začít u jednoho, u dialogu mezi křesťany, to je ten, který položil Ježíš za základ, protože řekl: „Podle toho všichni poznají, všichni poznají... budete-li mít lásku jedni k druhým, jestli budou křesťané sjednocení; „Aby byli jedno, aby svět uvěřil.“*

Tuto jednotu mezi křesťany jsme pak viděli během ekumenického týdne, že se tento vztah jednoty dostal velice do popředí.

Co jsme prožili v ekumenickém týdnu? Zažili jsme lid spojený stejnou láskou, stejným křtem, který může dělat společné kroky, který může jít společně. Jak říká papež František mnohokrát, že cíle dosáhneme tehdy, kde jdeme po cestě a jednoty dosáhneme, když půjdeme. Přesně po této cestě jdeme. Je to cesta, po které – pokud jdeme spolu – budeme mít více odvahy a bude to urychlené.

Až tak – a i to byla shoda okolností – právě v ten den, kdy jsme měli audienci u papeže Františka v Circo Massimo, vyšel v novinách Avvenire článek o ekumenickém týdnu pod názvem: je třeba urychlit krok, jednotu je Boží vůlí, je třeba urychlit krok. Myslím si, že urychlení dosáhneme tehdy, půjdeme-li společně. Ale to si nemyslíme jenom my, ale i papež. A to, že mě vzal za ruku a vyšli jsme společně, se mi zdálo že chtěl ukázat, že bere za ruku laiky, hnutí, zvláště hnutí, které žije pro jednotu a že řekl vše přítomným, což nebyli jenom katolíci, protože to bylo výročí katolické charismatické obnovy, ale on ho chtěl oslavit i s nekatolickými charismatiky. Na podiu, kromě několika kardinálů, byli všichni nekatoličtí představitelé, které si přizval blízko k sobě.

Takže on chtěl ukázat tuto cestu, po které jdeme společně, a chtěl říci, že na to není sám, že jsme tu i my. A to pro mě byla veliká radost, veliká radost, protože jsem vnímala, že jsem církví spolu s papežem a jdeme po cestě k jednotě, a náš krok se díky této jednotě urychlil.

Andrea: Ďakujeme, Emmaus.

Maria Laura: Vďaka, Emmaus, skutočne ti ďakujeme za tvoje slová, ktoré nám prichádzajú rovno do srdca a povzbudzujú nás stále ísť dopredu a budovať jednotu.

10. MARCO TECILLA, PRVÝ FOKOLARÍN – ŽIVOT PLNÝ SVETLA A RADIKÁLNOSTI

Luigi: Teraz si pripomenieme jeden veľmi významný príbeh, príbeh Marca Tecillu. Marco zomrel 8. mája. Bol prvým mužom, ktorý sa ako fokolarín pustil nasledovať Chiaru po novej ceste do fokoláre, ktoré do toho okamihu existovalo len ženské.

Carlotta: Jeho život bol mimoriadny, stále s kufrom v ruke, už v roku 1958 vycestoval do Brazílie a v srdci s túžbou priniesť tam Ideál jednoty. A takto žil až do konca. Stačí si pomyslieť, že vo veku 89 rokov navštívil ešte komunitu Fokoláre na Kube.

Luigi: Vybrali sme tri úryvky z jedného rozhovoru z roku 2011, počas ktorého Marco rozpráva o začiatkoch svojho dobrodružstva.

Marco ako 19-ročný počul hovoriť v Tridente o dievčatách, ktoré označovali trochu za „prehnané“, takže mal od nich vždy odstup. Jedného dňa ho františkán páter Casimiro, pozval na jedno stretnutie, ale nepovedal mu nič bližšie. Pozrime sa, ako Marco opísal toto stretnutie.

VIDEO 1:

... otvorili sa dvere a vstúpi skupina dievčat. Pozriem na nich: "To sú oni!" Sedel som na mieste, z ktorého som nemohol som vyjsť von.

Boli veselé, usmievavé, všetky si posadali na stoličky, a na miesto pátra si sadlo jedno dievča, jedna dievčina. Pozriem na ňu: bolo to pekné dievča – pamätám sa – s tmavými vlasmi. Ale ona sa nedívala ani tak na nás, ale skôr na dievčatá, začala hovoriť. Potom som pochopil, že to bola Chiara, vtedy ešte Silvia. Zostal som ju počúvať, a o chvíľu som si uvedomil, že ju počúvam takto s bradou opieral a pil som a pil z toho vodopádu vecí. Ona rozprávala a vychádzala s nej taká sila... skutočne ako oheň. Cítil som, že do mňa preniká čosi veľké. Hovorila mi o Bohu, o Bohu, ktorý je Láska. Nespomínam si presne na slová, skôr na ten pocit božskosti.

Bol to pre mňa dar, a vtedy mi akoby z očí padli klapky, kvôli ktorým som si o týchto dievčatách, ktoré som nepoznal, myslel, že sú bigotné, že prehávajú, a pod. Vtedy tam som si uvedomil, že ide o skutočne vážnu vec.

Carlotta: Marco bol elektrotechnik a vedel opraviť mnoho vecí. Takže ponúkol sa im, že im v domčeku na Námestí Kapucínov, môže niečo opraviť, tam bývala skupinka tých dievčat počas vojny.

Marco Tecilla: *Prichádzal som vždy v čase večere, cez deň som bol v práci. A zhora z rebríka, alebo zo stoličky, kde som pracoval, som počul rozhovory týchto dievčat okolo stola. Bolo ich štyri, päť. A oslovovali ma Chiarine spôsoby, lebo bez toho, že by uvažovali, či som tam, alebo nie, ona hovorila. Hovorilo sa stále o evanjeliu. Spomínam si, že raz večer ma pozvala, aby som si prisadol a oddýchnuť si. Lebo, hovorí: My chceme urobiť evanjelióvu revolúciu; my kresťania sme trochu ako komedianti!" (...) Keď príde nedeľa, nalíčime sa za kresťanov, akoby to bola len chvíľková záležitosť, na pol hodinu, počas omše, a potom sa vrátim a som obyčajný, slobodný občan." A hovorí: "Vidíš, keď Ježiš žil v Palestíne, bol Ježišom 24 hodín denne, či bol na lodke, či spal na lodke, či konal zázraky, či odišiel na horu sa modliť, či hovoril k zástupom, bol to vždy Ježiš. (...) Vidíš, ak by Ježiš prišiel dnes, v našom storočí, bol by azda robotníkom, ako si ty, elektromechanikom, v montérkach, robotník, ale bol by to stále Ježiš: Ježiš v dielni, Ježiš v kostole, Ježiš na ulici, Ježiš pri zábave, Ježiš v rodine!" Tieto slová mi predstavili Ježiša takého, akého som nepoznal. (...) Silno som pocítil povolanie: ak chceš byť kresťanom, musím byť Ježišom 24 hodín denne! Spomínam si, že som odtiaľ, z toho ich domčeku, odišiel a bola už tma! Kráčal som domov a pozdĺž cesty bol taký múrik. Oprel som sa oň a zahľadel sa na hviezdnaté nebo. Boh pre mňa bol predtým kdesi tam, za hviezdnu oblohou, čiže ďaleko odo mňa! Áno, Ježiš existoval, ale pred 2000 rokmi, ale už ho viac nieto! A v tej chvíli som ale pocítil akúsi prítomnosť, že ten Boh, ktorého som si predstavoval tam za hviezdami, za nebeskou oblohou, bol v mojom vnútri, tu dnu! Chiara mi ho vložila do vnútra!*

Luigi: Marco cítil, že Boh od neho chce viac, ale nerozumel, čo. Bol presvedčený, že by sa mal oženiť a založiť si rodinu. Takže mal v tom zmätok. Raz o tom niečo naznačí pátrovi Casimirovi, ktorý o tom hneď napísal Chiare, na čo Chiara píše priamo Marcovi.

Marco Tecilla: *Rýchlo schmatnem doma list, čo som dostal, letím domov, do izby, aby som si ho prečítal. (...) Prečítal som si ho a jasne som pochopil – jasnejšie sa to ani nedalo –, že mám nasledovať Ježiša Chiarinou cestou, bola to jedna a tá istá vec, a od tej chvíle uplynulo viac než*

60 rokov, som nikdy ani minimálne nezapochoyboval! Bolo to prenikavé svetlo, ktoré ma celého preniklo, zalialo!

Carlotta: Dnes môžeme ďakovať Marcovi za jeho áno Bohu, ktorému zostal vždy verný.

11. CHIARA LUBICHOVÁ: DAJ DO POHYBU LÁSKU

Carlotta: Okrem iného všetky príbehy, s ktorými sme sa dnes zoznámili vypovedajú, že povedať Bohu áno otvára nepredstaviteľné cesty. A práve o tomto nám teraz povie Chiara v poslanstve z roku '99 k mládež, a ktoré považujeme za aktuálne, lebo je platné pre každého, kto chce budovať jednotu.

Chiara Lubich: [...] *Jak začalo toto dobrodružství jednoty? Drazí, začalo tehdy, když ne já, ale někdo jiný to chtěl. Nevím, jestli víte, že čas od času na zem přicházejí dary: říká se jim charismata.*

Přicházejí od toho, kdo řídí dějiny a vede je k jasnému cíli: k dobru. A k tomuto cíli nasměřuje i všechno to smutné, čeho se my lidé můžeme v tomto světě dopustit.

Je to Bůh, Bůh, který je Lásku, ve kterého mnozí z nás pevně věří. Jednoho dne, před mnoha lety přišlo jedno z těchto charismat i sem. Díky němu jsme pochopili, že s námi, tehdy mladými, existuje nádherný záměr, že naší úlohou, téměř posláním je, pracovat v životě, který je nám dán proto, aby všichni byli jedno tím, že ve svém srdci a v srdcích ostatních rozproudíme lásku. Je to jen fantazie? Utopie?

Ne, určitě ne, protože Ježíš jednoho dne prosil svého otce v nebesích právě o to: „Aby všichni byli jedno.“ Může Bůh-Otec nevyslyšet hlas svého Syna-Boha, se kterým je jeden Bůh?

Vydali jsme se s jistotou k tomuto cíli a teď jsou nás ve světě miliony a miliony dětí, mládeže, dospělých v téměř všech existujících národech. Ani není možné spočítat, kolik nás je.

Samozřejmě mezi námi jsou ti, kteří nemají naši víru, ale třeba jinou, nebo nevěří vůbec. I oni mají dobrou vůli, která nemůže chybět v žádném lidském srdci. Jdeme tak i spolu s nimi za cílem, kterým je vytvořit jedinou rodinu, přispívat k jednotě světa. A je-li Bůh s námi, kdo bude proti nám? (...).

Je teď na vás, abyste nesli vlajku našeho ideálu: jedna strana říká – jednotu, milovat se navzájem tak, že jsme připraveni zemřít jeden za druhého, druhá strana vyjadřuje úsilí, námahu, být připraveni i trpět, aby se ve světě zrodila jediná rodina.

Jste mladí, velmi mladí. Nemůže vám chybět odvaha. Pokud jsme to zvládli my, proč ne vy?¹

12. ZÁVER

Maria Laura: Chiara nám nechala túto výzvu, ktorá nás povzbudzuje stať sa nositeľmi lásky a zapáľovať tie ohne, ktoré azda vyhasli.

¹ Rocca di Papa, 26 aprile 1999 – dal messaggio di Chiara Lubich registrato per i Giovani per un Mondo Unito e per i partecipanti all'evento del 1° maggio di quell'anno a Loppiano.

Luigi: Túto jej výzvu chceme prijať. Dať do pohybu lásku v každodennom živote, ako to robila Chiara, ako to robili protagonisti príbehov, ktoré sme dnes videli.

Carlotta: A s týmto Chiariným povzbudením ukončíme. Ďakujeme vám, že ste s nami boli, vy z blízka ako i vy z ďaleka... a lúčime sa s vami.

Patrik: Dovoďenia na budúcom kolegamente 16. septembra o 12:00 hod. SEČ.

Tutti: Ciao!